

Griffiennr. :
 Parketnr.: 66.97.777/03 SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 JUNI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenrechtsprekend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

- 1) _____, zelfstandige, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 2) _____, zaakvoerder, geboren te _____ op _____, voorheen wonende te _____ ;
- 3) _____ met maatschappelijke zetel te _____ ondernemingsnummer _____

VERDACHT VAN :

DE EERSTE, DE TWEDE EN DE DERDE

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5°, 147, 148, 154 tot en met 157 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) en gew. bij Decreet van 26 april 2000 (BS 29.04.2000), handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortaeding: terzake met betrekking op het terrein gelegen te _____ en ten kadaster gekend staande onder _____ in eigendom toebehorende aan _____ hiernavolgende handelingen, werken, of wijzigingen te

2^e bevel tegen alle

HOGER BEROEP : - op 9 juni 2010 door beschikkingen.

- op 9 juni 2010 door het openbaar ministerie tegen

HOGER BEROEP : - op 10 juni 2010 door meester _____ in zijn hoedanigheid van beschikker od hoc tegen alle beschikkingen op 10 juni 2010 door het openbaar ministerie tegen

voor

hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking der werken dd. 17.10.2003 (en de bekrachtigingsbeslissing dd. 29.10.2003) namelijk:

- 1. voor de drie kamers links van de open binnenkoer op het gelijkvloers een nieuw volume van ongeveer 2.70m diepte x 3.20m hoogte te hebben bijgebouwd;
- 2. de binnenindeling van de kamers en de gevelopbouw van de binnenkoer te hebben gewijzigd;
- 3. de open passerelle en trappenconstructie op de binnenkoer te hebben uitgebreid;
- 4. bovenop het plat dak van de tweede verdieping tegen de linker perceelgrens een airco – unit te hebben geplaatst.

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1,1^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009.

te op een niet nader te bepalen datum in de periode van 17.10.2003 tot 08.08.2005 (datum nieuw stakingsbevel der werken – bekrachtigd op 11.08.2005).

B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (BS 29.04.2000) de bij art 99 § -1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk: in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de provincie dd. 27.04.2006 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk:

door in strijd met de afgeleverde vergunning de overdekking van de passerellen en de airco bovenop het plat dak niet verwijderd te hebben

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1,5^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009.

te _____ op een niet nader te bepalen datum in de periode van 12.04.2008 tot de datum van uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding.

De overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, aeleaen te _____ in eigendom toebehorende aan _____ en ten kadaster gekend onder _____

* * * * *

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 9 maart 2010. Er werd tussenvonniss uitgesproken de zaak werd vervolgens in voortzetting gesteld op de openbare terechtzitting van 4 mei 2010.

Op de openbare terechtzitting van 4 mei 2010 aanhoorde de rechtbank:

- de middelen en de conclusies van de eiseres tot herstel **Het College van Burgemeester en Schepenen van _____** met zetel te _____ in haar eis tegen de beklaagden, vooraedraaen door meester _____ advocaat te _____ in plaats van meester _____ advocaat te _____ die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te _____
- de tweede beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door meester advocaat te _____

- de beklaagde-rechtspersoon
vertegenwoordigd door meester advocaat te
in zijn hoedanigheid van lasthebber ad
hoc;

1. VOORAFGAANDELIJK

In de tenlastelegging B wordt melding gemaakt van de
"stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester en
Schepenen van de provincie dd. 27.04.2006".

Het is evident dat het College bestuurt en niet de provincie

De tenlastelegging B moet verbeterd worden zoals in het dispositief
vermeld.

2. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

2.1. De feiten

is de bestuurder van
is zijn vader en houdt in feite de touwtjes in handen, zeker
wat de verbouwingen betreft. Ter terechtzitting van 4 mei 2010 werd gepleit
dat de zoon zich niet kon verzetten tegen de wil van zijn vader.

is aan de een kantoorgebouw
aan het verbouwen tot een hotel.

Op 19 september 2001 verleende het College van Burgemeester en
Schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwing van
een kantoorgebouw. bekend als tot een hotel met 46
kamers (dossier

Op 18 september 2003 werd een aanvraag tot stedenbouwkundige
vergunning ingediend, die volgende wijzigingen beoogde van de vergunde
plannen (aanvraagdossier

*'Op het gelijkvloers: het creëren van een bijkomende ruimte welke
naast een vergroting van de op dit niveau bestaande kamers ook 2
bijkomende kamers toelaat, en dit door een herschikking en het
vervangen van de open passerelles van de binnentuin tot
kamervolumes; het voorzien van 47 kamers en een suite, in plaats
van de vergunde 46 kamers.'*

Door de bouwpolitie werd op 17 oktober 2003 vastgesteld dat de aangevraagde werken reeds volop in uitvoering waren. Naast de linker achtervleugel werd een uitbreiding van het volume verwezenlijkt (zoals voorzien in de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning). Tevens werd wat voorheen de gelijkvloerse buitenmuur was, gesloopt. De indeling van de achterbouw werd eveneens uitgevoerd volgens deze nieuwe aanvraag; hiervoor werden bestaande muren gesloopt en werden nieuwe muren opgericht.

Er werd bevel gegeven tot staking van de werken, met uitzondering van het opruimen van het puin op de binnenkoer.

Op 29 oktober 2003 werd het stakingsbevel bekrachtigd.

Op 15 januari 2004 werd aanvraag ingewilligd en werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd. Deze werd op 9 februari 2004 door de gemachtigde ambtenaar geschorst wegens strijdigheid met de bepalingen van het geldend B.P.A. De vergunning werd dan ook ingetrokken op 26 februari 2004.

Op 26 augustus 2004 werd een nieuwe vergunning aangevraagd, houdende wijziging van de aanvankelijke plannen. Deze aanvraag werd definitief geweigerd op 23 december 2004.

Op 8 augustus 2005 werd vastgesteld dat het stakingsbevel van 17 oktober 2003, bekrachtigd op 29 oktober 2003, werd genegeerd. Volgende werken werden uitgevoerd, in strijd met de vergunning van 19 september 2001:

- 1. voor de 3 kamers links van de open binnenkoer is op het gelijkvloers een nieuw volume van $\pm 2,70$ m. diepte x 3,20 m. hoogte bijgebouwd;*
- 2. de binnenindeling van de kamers en de gevelopbouw van de binnenkoer zijn gewijzigd;*
- 3. de open passerelle en trappenconstructie op de binnenkoer zijn uitgebreid;*
- 4. bovenop het plat dak van de tweede verdieping is tegen de linker perceelsgrens een airco-unit geplaatst.*

Op het ogenblik van de vaststelling waren alle kamers binnen het hoofdgebouw afgewerkt en in gebruik. Binnen de achterbouw waren 5 kamers in gebruik, de overige 14 kamers dienden nog verder te worden afgewerkt.

Er werd bevel gegeven tot staking van de werken, met uitzondering van de noodzakelijke vochtbestrijdingswerken aan de kamers links op het gelijkvloers en het dak van de achterbouw. Het stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 11

augustus 2005.

Op 17 augustus 2005 werd een nieuwe stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. De aanvraag beoogde de regularisatie van de wederrechtelijk uitgevoerde werken.

Het College van Burgemeester en Schepenen weigerde de vergunning op de zitting van 15 december 2005. Er werd geen hoger beroep aangetekend.

Een laatste aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dateert van 3 februari 2006 (dossier). Ze werd goedgekeurd op de zitting van 27 april 2006, mits uitvoering van bijzondere voorwaarden. De overdekking van de passerellen moest worden verwijderd, zodat de structuren een maximale hoogte van 6 m. zouden hebben, de airco bovenop het plat dak moest verwijderd worden, enz.

De beklaagden verklaarden een regularisatie te zullen aanvragen; dit was op 3 februari 2009 nog niet gebeurd en er was ook geen gevolg gegeven aan deze bijzondere voorwaarden van de vergunning.

Over de naleving van de andere bijzondere voorwaarden was in het dossier geen informatie voorhanden.

2.2. Beoordeling

betwisten de ten laste gelegde feiten niet. vraagt de decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheden.

2.2.1. Wat betreft

was de bestuurder van de Nochtans was het zijn vader die naar eigen zeggen, opdracht gaf tot de uitvoering van de werken (stuk 29 strafdossier). Ter terechtzitting van 4 mei 2010 verklaarde dat het zijn vader was die de mogelijkheid opvolgde om de wederrechtelijk geplaatste airco te demonteren.

Het is duidelijk dat in ruime mate zijn bevoegdheden als bestuurder had gedelegeerd. Hij was daarbij onzorgvuldig, vermits hij niet opvolgde wat er met de gedelegeerde bevoegdheden werd aangevangen.

De ten laste gelegde feiten kunnen hem worden toegerekend.

2.2.2. Wat betreft

Het was die opdracht gaf voor de uitvoering van de wederrechtelijke werken (stuk 21 strafdossier) en deze opvolgde (stuk 40

strafdossier).

De ten laste gelegde feiten kunnen hem worden toegerekend.

2.2.3. Wat de betreft

heeft onder meer tot doel de uitbating van hotels en het financieren en investeren in onroerende goederen; zij mag alle commerciële, industriële of financiële handelingen verrichten, die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met haar doel (artikel 4 van de gecoördineerde statuten). De ten laste gelegde feiten hebben dus een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel.

is dus, overeenkomstig artikel 5 Strafwetboek, strafrechtelijk verantwoordelijk voor deze misdrijven.

Ten deze wordt de rechtspersoon verantwoordelijk aesteld, uitsluitend wegens het optreden van

Deze hebben de feiten wetens en willens gepleegd: zij werden ingelicht van het bouwmisdrijf. Het stakingsbevel werd hen rechtsgeldig betekend. Zij konden derhalve niet onwetend zijn van het feit dat de verderzetting van de werken niet toegelaten was.

Wat de tenlastelegging B betreft was de toestand zo, dat de passerellen en de airco daar reeds stonden toen zij de regulariserende vergunning van 27 april 2006 kregen. Deze vergunning voorzag echter dat bepaalde aanpassingswerken vereist waren, namelijk de verwijdering van de airco en de passerellen. Dit kan niet ontgaan zijn. Zij verklaarden trouwens een regularisatie te zullen aanvragen.

kan derhalve samen met haar bestuurder en worden veroordeeld.

Overeenkomstig artikel 12 van de gecoördineerde statuten wordt de vennootschap bestuurd door drie, minstens twee bestuurders. Hoewel geen bestuurder was, blijkt uit het dossier dat hij diegene was die in de praktijk voor de rechtspersoon besliste. De vennootschapsstructuren hebben dus gefaald. Dit is een fout die de vennootschap kan worden toegerekend.

2.2.4. Besluit

Uit het straf dossier en het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen A en B in hoofde van de eerste, tweede en derde beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

2.3. De strafmaat

De tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze inbreuken worden zowel voor als na de invoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in hoofde van de eerste en tweede beklaagde gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR of met één van die straffen alleen **(Art. 146, 1° en 5° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. De feiten worden thans gestraft overeenkomstig art. 6.1.1.1° en 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)**. Zij worden, na omzetting overeenkomstig artikel 41bis van het Strafwetboek, in hoofde van de derde beklaagde gestraft met een geldboete van 133 tot 800.000 EUR.

2.3.1. Wat betreft

De procureur des Konings vordert een geldboete van 1.500 EUR. De verdediging vraagt een milde toepassing van de strafwet.

De beklaagde heeft, met uitzondering van een verkeersinbreuk, nog een gunstig strafrechtelijk verleden.

Zijn fout bestaat er in hoofdzaak in dat hij zijn vader heeft laten begaan en dat hij niet zorgvuldig omging met zijn verantwoordelijkheden als bestuurder. Het stakingsbevel was duidelijk: de beklaagde moest er zich gewoon aan houden en diende, zo nodig, zijn vader terecht te wijzen.

Teneinde hem naar de toekomst toe aan te zetten om zijn verantwoordelijkheden als bestuurder op te nemen en de wetgeving na te leven en te doen naleven volstaat een geldboete als gevorderd.

Ter terechtzitting van 4 mei 2010 verklaarde de beklaagde een maandelijks inkomen van 2.000 EUR te genieten. Hij heeft twee jonge kinderen, voor wie hij instaat, en leeft samen met zijn echtgenote (zie inlichtingenbulletin). Gelet op deze gegevens dient gedeeltelijk uitstel te worden verleend.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

2.3.2. Wat betreft

De procureur des Konings vordert een geldboete van 1.500 EUR. De verdediging vraagt een milde toepassing van de strafwet.

De beklagde werd reeds herhaaldelijk veroordeeld en kan geen uitstel meer genieten.

De zwaarste van zijn voorgaande veroordelingen hebben allen betrekking op zijn commerciële activiteiten. Deze zaak bewijst opnieuw dat hij zich niet bekommert om wat de wet voorschrijft en dat alleen zijn wil telt. Hij vraagt niet voorafgaandelijk de nodige vergunningen, maar beoogt regularisatie van de voldongen feiten. Hij negeert flagrant een duidelijk stakingsbevel.

Een geldboete, zoals gevorderd, is passend.

2.3.3. Wat betreft

De procureur des Konings vordert een geldboete van 3.000 EUR. De beklagde vraagt in ondergeschikte orde uitstel te verlenen.

De beklagde heeft nog een blanco strafrechtelijk verleden.

Bij de realisatie van een stedenbouwkundig project met een grote weerslag op de onmiddellijke omgeving van het werd door de vennootschapsorganen toegelaten dat zijn wil doordreef, waarbij flagrant onwettige handelingen werden gesteld.

De toestand is op vandaag nog steeds niet conform aan de verleende vergunning van 27 april 2006.

Over de financiële toestand van de beklagde is niet veel geweten: het maatschappelijk kapitaal bedroeg 800.000 EUR. De foto's en plannen in het dossier verduidelijken ook dat de verbouwingen, die het voorwerp zijn van deze zaak, omvangrijke middelen veronderstellen.

In die omstandigheden is de gevorderde geldboete een passende bestraffing.

Er worden geen specifieke redenen opgegeven – en er zijn er ook geen – om het verlenen van uitstel te verantwoorden.

3. OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

3.1. De herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van

Het College van Burgemeester en Schepenen van vordert dat bouw- en aanpassingswerken zouden worden uitgevoerd aan de airco. De verdediging vraagt de vordering af te wijzen als kennelijk onredelijk. Zij stelt dat de rechter niet verplicht is herstel te bevelen, zij betwist de strijdigheid met een goede ruimtelijke ordening, beroept zich op de onmogelijkheid om de herstelmaatregel uit te voeren, stelt dat de voorgestelde herstelmaatregel de buurt zal hinderen en besluit dat een

andere herstelmaatregel kan worden gevorderd.

1. Artikel 6.1.41 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt: *Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen ...*”.

Uit het gebruik van het woord “kan” mag niet besloten worden dat de rechter naar eigen inzichten zou mogen afzien van het bevelen van herstel. Dat woord wijst er alleen op dat er niet steeds herstel moet bevolen worden. Dit is bijvoorbeeld het geval waar de herstellende overheid geen vordering formuleert, of waar het herstel zonder voorwerp is geworden ingevolge vrijwillige uitvoering.

Herstel is een bijzondere vorm van teruggave. Overeenkomstig art. 44 Sw. wordt de veroordeling tot de bij de wet gestelde straf altijd uitgesproken, onverminderd de teruggave.

Alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding (art. 50 Sw.).

Teruggave betekent het doen verdwijnen van de gevolgen van het delict door een materialiter herstellen van de vroegere toestand. In de enge zin gaat het over het opnieuw ter beschikking stellen aan de eigenaar van voorwerpen die hem ontnomen werden. In de ruime zin beoogt de teruggave de beëindiging van de met de strafwet strijdige toestand (VANHOUDT, C. en CALEWAERT, W., Belgisch Strafrecht, Gent, Wetenschappelijke Uitgeverij E.Story-Scientia, 1968, nrs. 1873 en 1874; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering; Antwerpen, Maklu, 2007, nr. 292).

De strafrechter mag de teruggave slechts bevelen wanneer hij het bestaan van een wetsovertreding vaststelt. Wanneer de wetsovertreding wordt vastgesteld is de teruggave evenwel verplicht, ook bij vrijspraak (Vgl. Cass., 17 okt. 1984, Arr.Cass., VAN ROYE, R., Manuel de la partie civile, Brussel, Librairie Judiciaire Polydore Pee, 1945, nr. 328; TROUSSE, P.E., “Principes généraux du droit positif belge”, Novelles, I, 1, nr. 1580; VANHALEWIJN, J. en DUPONT, L., Valsheid in geschriften, A.P.R., Gent, Story-Scientia, 1975, nr. 601 en de aldaar aangehaalde rechtspraak; VERSTRAETEN, R., O.c., nr. 294).

In dit geval ligt een herstellende vordering voor. Herstel moet dus bevolen worden.

2. Impact op de ruimtelijke ordening. De herstellende overheid vraagt niets meer dan de toepassing van een voorwaarde die werd gesteld in de regularisatievergunning van 27 april 2006.

Op dat ogenblik hadden de beklaagden geen bedenkingen bij de overeenstemming van die voorwaarde met de eisen van een goede

ruimtelijke ordening. Er werd geen administratief beroep tegen die vergunning aangetekend en de termijnen om dat te doen zijn thans verstreken.

Nu de overheid, bij wijze van herstel, uitvoering vraagt van de voorwaarde die ze voorheen aanvaard hebben, zijn de beklagden slecht gekomen om de overeenstemming met de noden van een goede ruimtelijke ordening ervan te betwisten.

3. Het herstel is onmogelijk. De beklagden waren aan het bouwen buiten de toegestane bouwvergunning van 19 september 2001. De werken werden dan ook stilgelegd op 17 oktober 2003. Spijts deze stillegging bouwden de beklagden verder, zoals werd vastgesteld op 8 augustus 2008. De beklagden hebben zichzelf dus met kennis van zaken in een situatie gewerkt, waarbij zij het risico liepen dat de werken niet zouden vergund worden. Zij zijn thans zelf verantwoordelijk voor de economische gevolgen van hun crimineel gedrag.

De beklagden maken helemaal niet geloofwaardig dat het niet mogelijk is de airco te verplaatsen.

Zij bewijzen wel dat de bestaande airco niet boven de woning kan worden getild door een verplaatsbare kraan.

Uit het verhoor van _____ op 4 mei 2010 bleek evenwel dat de optie om het toestel te demonteren niet ernstig werd onderzocht. Er wordt ook niet aangetoond dat het niet mogelijk is de bestaande machine in stukken te zagen en een nieuwe machine op de juiste plaats aan te brengen. De rechtbank is bewust van de meerprijs van deze laatste optie, maar zoals gezegd hebben de beklagden met kennis van zaken een toestand in het leven geroepen, waarvan zij de economische gevolgen zelf moeten dragen.

3. De hinder voor de omwonenden. Dit argument is in elk geval niet determinerend: het heeft niet rechtstreeks te maken met de belangen van een goede ruimtelijke ordening.

Daarenboven stelt de rechtbank vast dat _____ in een mail van 3 september 2008 wel meldt dat hij zich akkoord verklaart om zijn klachten van geluidsoverlast te laten vallen, maar daar tegelijk aan toevoegt: "*Néanmoins je tiens à signaler que nous regrettons fortement le calme 'centre ville' que nous avons dans le passé ...*" (vertaling: "Desondanks sta ik er op te melden dat wij sterk de kalmte van het stadscentrum missen dat wij vroeger genoten").

4. Ingeval van miskennis van een stakingsbevel moet de plaats in de oorspronkelijke staat worden hersteld, of – zo dit volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen – de uitvoering van werken (art. 6.1.41 §1.1^o a en b Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). De beklagden voeren aan dat een andere herstelmaatregel, namelijk het betalen van een meerwaardesom

mogelijk is en meer gepast zou zijn.

a. Voor de rechtbank is de tekst van de wet duidelijk: ingeval van miskening van een stakingsbevel zijn er maar twee mogelijkheden: het herstel in de oorspronkelijke staat en als dat niet nodig is voor een goede ruimtelijke ordening, aanpassingswerken. Een duidelijke tekst behoeft geen interpretatie.

b. De redenering van de beklagden gaat uit van een aantal veronderstellingen. Zij gaan er impliciet van uit dat er een ongelijke behandeling zou bestaan tussen een beklagde die een stakingsbevel negeert om een stedenbouwmisdrijf te plegen, dat nochtans voldoet aan een goede ruimtelijke ordening, en een andere beklagde die hetzelfde feit pleegt zonder een stakingsbevel te breken. In het eerste geval zouden herstel in de vorige staat en aanpassingswerken niet moeten toegepast worden, omdat zij niet nodig zijn voor de goede ruimtelijke ordening. Er zou verder geen ander herstel mogelijk zijn, daar het decreet niets voorziet. In het tweede geval zou steeds een meerwaarde moeten worden betaald, ook al komt de goede ruimtelijke ordening ook hier niet in het gedrang. Om deze ogenschijnlijke ongelijkheid ongedaan te maken gaan de beklagden ervan uit dat het opleggen van de betaling van de meerwaarde ook moet kunnen wanneer een stakingsbevel werd miskend.

Indien er een ongelijkheid zou bestaan in geval er een stedenbouwmisdrijf werd gepleegd zonder schadelijke gevolgen voor een goede ruimtelijke ordening, omdat de beklagde die daarbij een stakingsbevel negeerde kan ontsnappen aan elke herstelmaatregel, terwijl een andere die geen bevel miskende steeds een meerwaarde zou moeten betalen, dan is dat een ongelijkheid die deze laatsten kunnen inroepen, maar niet diegenen – zoals de beklagden – die een stakingsbevel negeerden. In de geschetste hypothese worden zij niet benadeeld, vermits zij kunnen ontkomen zonder enige vorm van herstel.

5. Besluit. De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en is rechtmatig en gegrond.

6. Dit onderdeel van het vonnis is er één op burgerrechtelijk gebied.

Het strafdossier heeft aangetoond dat de beklagden duidelijk van slechte wil zijn: zij zijn eerst gewoon bezig aan de werken zonder vergunning en miskennen vervolgens het stakingsverbod. Om de stedenbouwinbreuk niet nodeloos lang te laten voortbestaan, past het dit onderdeel van het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

3.2. De overige burgerlijke belangen

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
 art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 44, 45, 50, 65, 66, 100 en 203§3 van het Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen;
 art. 1, 8 en 14§1 Wet 29 juni 1964;
 art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
 art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
 art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
 art. 4 Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

Verbetert de dagvaarding als volgt :

'B. ...

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 ... in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het **College van Burgemeester en Schepenen van** dd. 27.04.2006 ...

...

STRAFRECHTELIJK**1) Ten aanzien van**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van DUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 1.500,00 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EUR (= 8.250,00 EUR).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft NEGENHONDERD EUR (= 900,00 EUR), gebracht op VIERDUIZEND NEGENHONDERD VIJFTIG EUR (= 4.950,00 EUR), of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND en VIERENTWINTIG DAGEN, van de uitgesproken GELDBOETE van 1.500,00 EUR, gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EUR (= 8.250,00 EUR), of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

2) Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van DUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 1.500,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EUR (= 8.250,00 EUR).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

3) Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van DRIEDUIZEND EUR (= 3.000 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 16.500,00 EUR).

Zegt dat de beklaagde-rechtspersoon verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 128,02 EUR.

Veroordeelt de beklaagden

HOOFDELIJK tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot op heden voor het geheel begroot op 128,02 EUR.

Legt de veroordeelden ELK eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

BURGERRECHTELIJK

1. Het College van Burgemeester en Schepenen van

Verklaart de eis van de herstellvorderende partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden

om op het perceel gelegen te
gekend ten kadaster te
aanpassingswerken uit te voeren, zodat alles conform de veraunde plannen en bijzondere vergunning is zoals in het dossier (vergunning van 27 april 2006), namelijk:

- de airco unit, geplaatst bovenop het plat dak van de tweede verdieping van de linker achtervleugel, moet verplaatst worden naar het lager gelegen platte dak van de eerste verdieping van het bijgebouw, grenzend aan de linker perceelsgrens, zoals aangeduid bij het plan dat gevoegd was bij de neergelegde herstellvordering en dat integraal deel uitmaakt van dit vonnis. Het toestel moet akoestisch geïsoleerd worden door een bekasting die qua kleur aansluit bij de gevelafwerking, en zodanig dat het voortgebrachte geluid niet meer bedraagt dan 40 dB(A).

De opening van de airco mag niet gericht zijn naar de achterperceelsgrens.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op TIEN MAANDEN vanaf deze uitspraak.

Veroordeelt

HOOFDELIJK tot betaling aan van een dwangsom ten bedrage van TWEEHONDERD EUR (= 250,00 EUR) per dag vertraging in de uitvoering der werken.

Zegt voor recht dat

de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van onmiddellijk bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen, indien zij de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig hebben uitgevoerd.

Machtigt de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van om ambtshalve in uitvoering van voornoemde werken te voorzien, ingeval de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de bevolen termijn worden uitgevoerd.

Verplicht

HOOFDELIJK, indien zij in gebreke blijven, om alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door voormelde overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de beslissing op burgerlijk vlak, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

2. De overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **EEN JUNI TWEEHONDERD EN TIEN**.

Aanwezig:

- ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-procureur des Konings;
- griffier.